RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.666 van 27 maart 2012
in de zaak A. 188.978/XII-5505

In zake: de VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Aube Wirtgen
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

het VRIJ SYNDICAAT VOOR HET OPENBAAR AMBT
met zetel te 1000 Brussel
Boudewijnlaan 20-21

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 juli 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 mei 2008 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie - afdeling openbaarheid van bestuur waarbij het beroepschrift namens het VSOA - Onderwijs van 16 april 2008 tegen de weigering tot het verlenen van openbaarheid door de Vrije Universiteit Brussel, als gedeeltelijk ontvankelijk en gegrond wordt beschouwd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt (verkort: VSOA) heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 18 november 2008.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 februari 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Aube Wirtgen, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een e-mail van 4 maart 2008 verzoekt Luc Van den Bosch, algemeen secretaris VSOA - Onderwijs, de Vrije Universiteit Brussel (hierna:

VUB) om inzage in en kopieën van de verslagen en besluiten van de bijzondere examencommissie in het kader van een in het academiejaar 2006-2007 aanhangig gemaakte zaak in de derde bachelor communicatiewetenschappen.

Met een aangetekend schrijven van 11 maart 2008 herhaalt het VSOA zijn vraag tot openbaarmaking van de stukken. Het geeft hierbij aan dat de vraag geen verband houdt met een welbepaald personeelsdossier van een VSOA-lid. Het verzoek moet worden gekaderd in een algemeen recht van vakorganisaties om "los van de individuele beroepsdossiers" over bepaalde informatie "desgevallend geanonimiseerd" te kunnen beschikken binnen het raam van haar algemene werkzaamheden.

3.2. Op 19 maart 2008 wijst de rector van de VUB het verzoek tot openbaarheid af.

Op 16 april 2008 stelt het VSOA - Onderwijs beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing.

3.3. Op 13 mei 2008 verklaart de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie - afdeling openbaarheid van bestuur (hierna: de beroepsinstantie) het beroep "gedeeltelijk ontvankelijk en gegrond", waardoor de gevraagde bestuursdocumenten gedeeltelijk openbaar gemaakt worden.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid oordeelt de beroepsinstantie dat zij bevoegd is om kennis te nemen van het beroep op grond van artikel 3, 1°, eerste lid, b), van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: het openbaarheidsdecreet) en dat het beroep tijdig is.

Over het voorwerp van het beroep stelt de beroepsinstantie met de VUB vast dat het verzoek tot openbaarmaking:

> "betrekking had op de volgende 2 documenten:
> - Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, herdeliberatie woensdag 26 september 2007

- Gemotiveerde beslissing van de examencommissie in beroep van 26 september 2007 inzake het beroep ingesteld door [X].”

De beroepsinstantie oordeelt “dat in deze documenten deels informatie van persoonlijke aard is terug te vinden”, zodat artikel 17, § 2, van het openbaarheidsdecreet toepassing vindt, waarop zij vervolgt:

> “Overwegende dat de beroepsinstantie vaststelt dat het de wil is van de decreetgever om voor informatie van persoonlijke aard een serieuze filter in te bouwen; dat bij een verzoek tot openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard geval per geval moet worden nagegaan of het document de verzoeker rechtstreeks in zijn rechtssituatie raakt of kan raken, hetzij ongunstig, hetzij gunstig;
> Overwegende dat de gemotiveerde beslissing van de examencommissie in beroep van 26 september 2007 inzake het beroep ingesteld door [X] een waardeoordeel bevat over het door [X] in het kader van het vak […] ingediende werk; dat meer bepaald op pagina 9 van de gemotiveerde beslissing van 26 september 2007 de negatieve feedback op het door haar ingediende werk wordt vermeld; dat verzoeker niet het vereiste belang aantoont om hiervan een afschrift te kunnen bekomen;
> Overwegende dat ook het document ‘herdeliberatie woensdag 26 september 2007’ deels informatie van persoonlijke aard bevat daar waar de niet-procedurele klachten van [X] worden behandeld; dat dit document voorts de herdeliberatie behandelt van een andere studente; dat deze informatie tevens beschouwd kan worden als informatie van persoonlijke aard waarvoor de verzoeker niet het vereiste belang aantoont;
> Overwegende dat de gemotiveerde beslissing van 26 september 2007 en het document ‘herdeliberatie woensdag 26 september 2007’ voor het overige de klachten behandelt die door de raadsman van [X] werden opgeworpen en die hoofdzakelijk van procedurele aard zijn; dat dit bijgevolg niet als informatie van persoonlijke aard kan beschouwd […] worden;
> Overwegende dat verzoeker een aanvraag tot openbaarmaking richtte in algemene bewoordingen; dat het VSOA-onderwijs hierbij ook niet bleek op te treden namens een specifiek iemand die hem daartoe heeft gemandateerd; dat het VSOA-onderwijs bijgevolg niet aantoont dat het syndicaat zelf noch de persoon of personen namens wie het syndicaat optreedt rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt;
> Overwegende dat het beroepschrift dd. 16 april 2008 dan ook gedeeltelijk ontvankelijk wordt beschouwd, met name voor die delen van de documenten waarvoor de verzoeker geen belang diende aan te tonen; dat de volgende delen van de gevraagde stukken bijgevolg niet kunnen openbaar gemaakt worden:
> - ‘herdeliberatie woensdag 26 september 2007’ (faculteit letteren en wijsbegeerte): pagina 2, voorlaatste en laatste zin van de eerste alinea + laatste alinea;

- gemotiveerde beslissing van de examencommissie in beroep van 26 september 2007 inzake het beroep ingesteld door [X]: pagina 9 met betrekking tot de feedback, hetgeen in klein lettertype staat."

De beroepsinstantie besluit dat het beroep overigens gegrond is; zij overweegt daarbij dat er geen uitzonderingsgronden voorhanden zijn op basis waarvan de gevraagde openbaarmaking mag worden geweigerd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. In het verzoek tot tussenkomst werpt tussenkomende partij op dat het beroep onontvankelijk verklaard moet worden wegens gebrek aan belang.

In het auditoraatsverslag wordt deze exceptie op beredeneerde wijze weerlegd.

Als de tussenkomende partij vervolgens aan de Raad van State per brief meedeelt dat zij geen laatste memorie zal neerleggen, omdat zij "zich kan vinden in de argumentatie van de Auditeur, zoals verwoord in het Auditoraatsverslag", moet dit zo worden begrepen dat zij niet langer de ontvankelijkheid van het beroep in twijfel trekt.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Het eerste middel is genomen uit de schending van de artikelen 3, 1°, en 4, § 1, van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 en van artikel 24, § 1, van de Grondwet, doordat de beroepsinstantie zich bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het beroep terwijl het beroep maar op ontvankelijke wijze bij de beroepsinstantie aanhangig kan worden gemaakt voor zover het is gericht tegen een beslissing van een instantie als bedoeld in artikel 3, 1°, en 4, § 1, van voormeld decreet van 26 maart 2004.

Beoordeling

6. Artikel 3, 1°, eerste lid, van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 luidt:

> "Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:
> 1° bestuursinstantie:
> a) een rechtspersoon die is opgericht bij of krachtens de Grondwet, een wet, decreet of ordonnantie;
> b) een natuurlijke persoon, een groepering van natuurlijke personen, een rechtspersoon of groepering van rechtspersonen die in hun werking bepaald en gecontroleerd worden door a);
> c) een natuurlijke persoon, een groepering van natuurlijke personen, een rechtspersoon of groepering van rechtspersonen, voor zover zij door een bestuursinstantie in de zin van a) zijn belast met de uitoefening van een taak van algemeen belang of voor zover zij een taak van algemeen belang behartigen en beslissingen nemen die derden binden."

Artikel 4, § 1, 10°, van het decreet luidt:

> "§ 1. Dit decreet is van toepassing op de volgende instanties:
> […]
> 10° alle andere instanties binnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap."

7. In het auditoraatsverslag wordt terecht opgemerkt dat de twee documenten waarvan tussenkomende partij openbaarmaking had verzocht beslissingen van examencommissies van de VUB betreffen in het kader van een betwisting over een studievoortgangsbeslissing, dat verzoekster overigens niet ontkent dat ze kaderen in een taak van algemeen belang en derden binden, zodat de beroepsinstantie in ieder geval het beroep moest ontvangen op grond van artikel 3, 1°, eerste lid, c), van het decreet, in samenhang met artikel 4, § 1, 10°. Hieruit besluit het auditoraat dat verzoekster geen belang heeft bij het middel dat louter argumenteert dat de beroepsinstantie haar bevoegdheid ten onrechte gesteund zou hebben op artikel 3, 1°, eerste lid, b), van het decreet en dat het middel aldus niet tot de gevraagde nietigverklaring kan leiden.

8. In haar laatste memorie komt verzoekster enkel nog terug op het tweede middel.

Waar verzoekster geen reden ziet om op de ontvankelijkheid van het eerste middel nog aan te dringen en niet tegenspreekt dat de beroepsinstantie hoe dan ook bevoegd was op grond van het aangevoerde artikel 3, 1°, van het openbaarheidsdecreet, mag het voor de Raad van State volstaan om het auditoraatsverslag bij te vallen. Het middel is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

9. Het tweede middel is geput uit de schending van artikel 22, eerste lid, van de Grondwet, van artikel 8.1 EVRM, van artikel 17.1 IVBPR en van de artikelen 13, 2°, en 17, § 2, tweede lid, van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004,

> "Doordat, in hoofdorde, de bestreden beslissing inhoudt dat inzage moet worden verleend, niet alleen in de examenresultaten die een student heeft behaald, maar ook dat zijn naam wordt bekend gemaakt;
> Terwijl artikel 13, 2° van het decreet van 26 maart 2004 bepaalt dat de bestuursinstanties een aanvraag tot openbaarmaking moeten afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
> En, doordat, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing de openbaarmaking toelaat van informatie van persoonlijke aard;
> Terwijl artikel 17, § 2, tweede lid van het decreet van 26 maart 2004 bepaalt dat voor de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard vereist is dat de aanvrager aantoont dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt door de informatie."

10. Verwerende partij werpt op dat het verwijt enkel betrekking heeft op de bekendmaking van de naam en voornaam van de studente waarop de bedoelde bestuursdocumenten betrekking hebben. Indien het middel gegrond wordt bevonden, kan het volgens haar dan ook enkel leiden tot een gedeeltelijke vernietiging, te weten in zoverre de wel door de beroepsinstantie bevolen restricties niet ook de naam en voornaam van de betrokken student betroffen.

Die vaststelling doet verwerende partij dan weer de vraag opperen naar het belang van verzoekster bij het middel. De bescherming van de persoonlijke levenssfeer behoort immers niet tot de opdrachten van verzoekster.

Verwerende partij herinnert er dan aan dat de openbaarheid in Vlaanderen de regel is, wat examens en de bekendmaking van examenresultaten betreft evenals wat de procedure en de uitspraken door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen betreft. Volgens haar komt de persoonlijke levenssfeer van de student daarbij niet in het gedrang en is er te dezen geen inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven. Zulks verantwoordt ook dat de beroepsinstanties de niet-openbaarmaking van onderdelen van de bestuursdocumenten niet moest uitbreiden tot de vermelding van de naam en voornaam van de student.

11. Tussenkomende partij bepleit dat een weigering alleen kan worden aangenomen wanneer een dossier effectief betrekking heeft op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene. De documenten waarvan openbaarmaking is gevraagd geven enkel een beschrijving en beoordeling weer van de op dat moment voorliggende situatie en ingeroepen argumenten zonder dat wordt ingegaan op of wordt uitgeweid naar elementen die onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vallen. Openbaarheid van examenbeslissingen en van informatie die betrekking heeft op persoonlijkheidskenmerken kan slechts worden geweigerd voor zover er schade wordt toegebracht aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en dit moet *in concreto* worden aangetoond.

12. Verzoekster repliceert dat de in het tweede middel aangeklaagde onwettigheid betrekking heeft op zowel de naam van de student als op de examenbeoordeling, namelijk de resultaten die de student heeft behaald.

Volgens verzoekster heeft zij wel degelijk belang bij het middel, wat mag blijken uit het gegeven dat een student lid is van de universitaire gemeenschap gedurende zijn inschrijving op de rol.

De verplichting om openbaarheid af te wijzen op grond van artikel 13, 2°, van het openbaarheidsdecreet (“als de openbaarmaking afbreuk

doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt") vormt een absolute uitzonderingsgrond, hetgeen betekent dat er geen belangenafweging moet plaatsvinden en dat de weigering niet door zulk een belangenafweging moet worden gemotiveerd. Deze uitzonderingsgrond geldt ten aanzien van informatie in examenbeoordelingen en examendossiers.

De door verwerende en tussenkomende partij voorts nog gegeven voorbeelden zijn volgens verzoekster niet relevant, omdat ze dateren van 1995 -en het openbaarheidsdecreet van 2004- of betrekking hebben op dossiers betreffende de beoordeling van ambtenaren, die niet vergelijkbaar zijn met examendossiers.

13. In haar laatste memorie herhaalt verwerende partij dat indien de naam en voornaam van de student niet openbaar gemaakt zouden zijn, de informatie omtrent het examenresultaat evident niet van persoonlijke aard is noch kan zijn.

Zij handhaaft ook de exceptie met betrekking tot het belang bij het middel: er wordt niet aannemelijk gemaakt dat *in concreto* schade wordt toegebracht aan de beoogde bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de examinandus.

De reeds in haar memorie van antwoord ter sprake gekomen regels over de openbaarheid van examens en examenresultaten vormen volgens verwerende partij een *lex specialis* die in een principiële openbaarheid voorziet, waartegen de algemene uitzonderingsgrond van het openbaarheidsdecreet het moet afleggen.

14. Verzoekster zet nog uiteen in haar laatste memorie dat ook het document "herdeliberatie van woensdag 26 september" nog steeds de naam van de betrokken student vermeldt en dus aangeeft dat die student het voorwerp heeft uitgemaakt van een herdeliberatie. Het bevat dus informatie betreffende een beoordeling van een bij naam genoemde student, wat volstaat om te worden beschouwd als informatie van persoonlijke aard, ook al bevat het document geen

concrete examenbeoordelingen meer na de door de beroepsinstantie bevolen schrappingen.

Beoordeling

15. Gevat door een verzoek tot openbaarmaking, moet verzoekster beoordelen of het verzoek tot inzage al dan niet wordt ingewilligd op grond van de toepasselijke regelgeving, die zij niet naar eigen inzicht of willekeurig vermag toe te passen of naast zich te leggen.

Verzoekster heeft er in principe belang bij dat de wettigheid van haar beslissingen wordt erkend door de overheid die als beroepsinstantie optreedt tegen die beslissingen en die zelfs bij machte is ze te hervormen en de openbaarmaking mag toestaan. Uit geen enkel gegeven blijkt dat in de concrete omstandigheden van de voorliggende zaak dit belang bij verzoekster niet aanwezig is of dat het inmiddels is teloorgegaan.

Zij heeft er dan ook belang bij om de wettigheid van haar eigen weigeringsbeslissing te verdedigen en om een uitspraak van de beroepsinstantie die haar beslissing deels vernietigt, in rechte te bestrijden.

16. Artikel 9, eerste lid, van het openbaarheidsdecreet bepaalt dat een bestuursdocument gedeeltelijk openbaar wordt gemaakt als informatie waarvoor de verplichting geldt inzake het aantonen van het belang, bedoeld in artikel 17, § 2, tweede lid, samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit, en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie.

Verzoekster spreekt niet tegen dat de gegrondheid van dit middel niet ertoe moet leiden dat de bedoelde bestuursdocumenten volledig aan de openbaarheid onttrokken moeten worden. Wel spreekt zij tegen dat de aangeklaagde onwettigheid enkel betrekking heeft op “de naam van de student” en argumenteert zij dat ze ook ziet op “de resultaten die hij heeft behaald”.

De Raad van State valt evenwel verwerende partij hierin bij, dat het volstaat om in de beschouwde documenten de naam en de voornaam van de student weg te laten om het nagestreefde doel te bereiken. Verzoekster toont het tegendeel niet aan. Eenmaal de voorliggende documenten geanonimiseerd zijn, ziet ook de Raad immers niet hoe de vermelding van de behaalde punten voor een opleidingsonderdeel in de voorliggende zaak nog een inbreuk kan zijn op de persoonlijke levenssfeer of minstens informatie van persoonlijke aard kan zijn. De bezwaren van de student die in de documenten worden besproken en beoordeeld, zijn louter van procedurele aard. Ze raken alleszins niet de persoonlijke levenssfeer van de betrokken student, noch zijn ze in geanonimiseerde vorm van aard om nog informatie van persoonlijke aard te bevatten.

17. Verwerende partij leest een ruimere openbaarheidsregel in de onderwijsregelgeving met betrekking tot examens en examenresultaten, namelijk in artikel 78 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen:

> "Het instellingsbestuur stelt een examenregeling op. Deze omvat tenminste :
> […]
> 3° de wijze waarop de openbaarheid van zowel de mondelinge als schriftelijke examens wordt gewaarborgd;
> […]
> 6° de wijze van bekendmaking van de resultaten van de examens en van de proclamatie van de afgestudeerden van een opleiding; […]."

De openbaarheid van de examens waarvan sprake in artikel 78, 3°, refereert eraan dat examens niet achter gesloten deuren verlopen. Dat bij het afnemen van een examen publiek aanwezig mag zijn als waarborg voor het regelmatig verloop van de examenverrichtingen, laat niet toe om de absolute openbaarheid van de examenkopij én van alle betwistingen daaromtrent in die decreetsbepaling te lezen.

Daarenboven heeft de voorliggende vraag zelfs niet betrekking op inzage van een examen, maar wel op de stukken opgesteld bij de behandeling van een bezwaarschrift gericht tegen een studievoortgangsbeslissing.

Nog minder kan zo een openbaarheidsregel gelezen worden in het voorschrift dat het instellingsbestuur in zijn examenregeling bepaalt hoe de resultaten van de examens bekendgemaakt moeten worden -aan de betrokken student, natuurlijk- en hoe de afgestudeerden, eventueel met hun graad van verdienste, geproclameerd worden. Verwerende partij verliest uit het oog dat ook de onderwijsadministratie de wetgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens moet respecteren.

De regel dat de zittingen en uitspraken van een administratief rechtscollege openbaar zijn, leidt al evenmin tot besluiten omtrent de openbaarheid van de thans voorliggende documenten, die nog in de voorafgaande administratieve beroepsprocedure te situeren zijn. Overigens zal het verwerende partij niet onbekend zijn dat zij de beslissingen van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen op haar eigen website bekendmaakt op geanonimiseerde wijze.

Verwerende partij toont bijgevolg niet aan dat artikel 17, § 2, van het openbaarheidsdecreet met betrekking tot de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard, niet van toepassing zou zijn omdat het moet wijken voor een ruimere openbaarheidsregel.

18. Het bedoeld artikel 17, § 2, luidt:

> "De aanvrager moet geen belang aantonen.
> Voor de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard moet de aanvrager evenwel aantonen dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt door ofwel:
> 1° de informatie;
> 2° de beslissing waarop de informatie betrekking heeft;
> 3° de beslissing ter voorbereiding waarvan het document dat de informatie bevat, werd opgesteld.
> Dat belang moet slechts worden aangetoond voor zover het gaat om andere dan milieu-informatie en voor zover de informatie van persoonlijke aard niet over de aanvrager handelt."

Niet wordt betwist dat de vermelding van de naam van de student informatie van persoonlijke aard is die niet over de aanvrager handelt, zodat de aanvrager moet aantonen dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssitua-

tie kan worden geraakt door de informatie, de beslissing waarop de informatie betrekking heeft of de eindbeslissing die het document moet voorbereiden, als bedoeld in artikel 3, *juncto* artikel 17, § 2, van het openbaarheidsdecreet.

Het VSOA levert niet het voornoemd bewijs.

Verzoekster was dan ook gerechtigd om de naam en voornaam van de student van de openbaarmaking uit te zonderen.

De Raad van State merkt ten overvloede nog op dat met betrekking tot het eerste document mogelijk anders geoordeeld kan worden zo dit louter alleenstaand wordt beschouwd, omdat het document -na de beperking bevolen door de beroepsinstantie- geen studieresultaten vermeldt. Omdat evenwel van de beide documenten inzage is gevraagd en ze duidelijk met elkaar in verband staan, moet de noodzaak om in het tweede document de naam van de student weg te laten worden doorgetrokken naar het eerste document. Anders oordelen zou de anonimisering van het tweede document zinledig maken.

19. In zoverre de beroepsinstantie anders oordeelt, is het middel gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

20. Het derde middel is genomen "uit de schending van het beginsel van de specialiteit, van de vereiste van rechtsbekwaamheid en van de vereiste van vertegenwoordigingsbevoegdheid",

> "Doordat de bestreden beslissing het beroep ingesteld namens het VSOA-onderwijs gedeeltelijk ontvankelijk en gegrond verklaard;
> Terwijl de aanvraag tot openbaarmaking en het daarop volgende beroep buiten het maatschappelijk doel van de betrokken vakorganisatie vallen;
> En terwijl de vakorganisatie een vereniging is zonder rechtspersoonlijkheid die niet over de vereiste rechtsbekwaamheid beschikt;
> En terwijl de aanvraag tot openbaarmaking en het daarop volgende beroep enkel door het Directie van het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt

mochten worden ingediend, minstens dat de algemeen secretaris van het VSOA-Onderwijs over een volmacht moest beschikken."

Beoordeling

21. In het auditoraatsverslag wordt eraan herinnerd dat verzoekster overeenkomstig artikel 7 van het openbaarheidsdecreet tot openbaarheid van bestuur verplicht is tegenover "ieder natuurlijk persoon, rechtspersoon of groepering ervan" en dat daarenboven de aanvraag kadert in het van overheidswege geregelde optreden van tussenkomende partij in vrije onderwijsinstellingen. Bovendien wordt vastgesteld dat tussenkomende partij als stukken 3 en 4 bij het verzoek tot tussenkomst de volmachten voorlegt die de algemeen secretaris machtigen haar te vertegenwoordigen voor de beroepsinstantie -wat geen optreden in rechte is- en voor de Raad van State. Besloten wordt dat het middel deels feitelijke grond mist en deels ongegrond is.

22. Verzoekster laat in haar laatste memorie ook het derde middel onbesproken.

Waar zij geen weerwerk meer kan bieden, mag het voor de Raad van State volstaan het auditoraat bij te vallen. Het middel kan niet tot nietigverklaring leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 13 mei 2008 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie - afdeling openbaarheid van bestuur, waarbij het beroep van het VSOA - Onderwijs van 16 april 2008 tegen de weigering tot het verlenen van openbaarheid door de Vrije Universiteit Brussel, als gedeeltelijk ontvankelijk en gegrond wordt beschouwd, doch enkel in de mate waarin geen weglating wordt bevolen van de naam en de voornaam van de betrokken student.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.
De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 maart 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Silja Doms,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Silja Doms	**Dierk Verbiest**